

PAROLA

XXIV. évfolyam

A közösségi fejlesztőmunka folyóirata

2014/3. szám

TARTALOM

Ásmány Livia	
Kunbábonyi hangulat	1
Tóth Vivien	
Kunbábonyi Nyári Egyetem, ahogyan én láttam	3
Kovács Gábor (MTA BTK Filozófiai Intézet)	
A hatalom áramlásától az áramlatok hatalmáig?	
A hatalom színeváltozása a globalizáció korában	4
Vercseg Ilona	
Van-e politikai tartalma a közösségi beavatkozásnak?.....	7
Szendrői Zsófia	
A harmadik szektor legfontosabb jellemvonásai Ausztriában	10
Oláh Roland Az egymásért végzett munka értéke és jelentősége kalákában végzett házfelújítás Ágon: közösségfejlesztés áruhában	19
KÖZÖSSÉGFEJLESZTŐ MŰHELYMUNKA A MÉLYSZEGÉNYSÉG KÖZÖSSÉGI KEZELÉSÉRŐL	23
Varsányi Erika	
„Country Living”	30

Ásmány Livia Kunbábonyi hangulat

A felvételi beszélgetésem után¹ pár héttel történt, hogy egy reggelen a napi email adag megválaszolgatása közben megakadt a szemem egy érdekes bejegyzésen: XI. Kunbábonyi Nyári Egyetem a közösségi részvétel fejlesztéséért, amelynek ideji témája a „Bennünk élő hatalom”. No, hát se pénzem, se időm, de mégis annyira elkapott a lendület a program olvasgatása közben, hogy pár perc múlva azon kaptam magam, hogy már el is küldtem a jelentkezési lapom. Amióta megismerkedtem a közösségfejlesztés fogalmával,

¹Az [ELTE TáTK](#) Közösségi és civil tanulmányok mesterszakáról van szó

mindenhonnan áradnak felém az ezzel kapcsolatos információk, így tudatosan és indirekt módon is egyre mélyebben és mélyebben találok magam a témában. Cikkek, mozgalmak, projektek kerülnek az utamba, amik inspirálóan hatnak rám, és amik tudat alatt is ráhelyeznek arra a vágányra, amit magaménak érzek, és amin szívesen haladok.

A táborban tárgyalt témák között akadt, amit már jobban ismertem, de olyan is, amiről akkor hallottam először. Volt itt minden!

Közösségfejlesztés, közösségszervezés, Alinsky, norvég, párbeszéd, összefogás, pécsi Hősök tere, közérdekű adatigénylés, biobrikett, fenntarthatóság, fórumszínház, kisközösségek átalakulásban, Újpalota, Grund kert, radikalizálódás, demonstrációk szervezése, kiábrándulás, tehetetlenség, jövő...

Csöndben ültem végig az előadásokat, és a vitákat. Hallgattam a tapasztalatokat és véleményeket, amik olyan emberektől származtak, akik az elmúlt éveket (vagy akár életük túlnyomó részét) a civil szférában töltötték közösségfejlesztőként, szociális munkásként, aktivistaként vagy gondolkodóként. Olykor egyetértettem, olykor nem, formálgattam a véleményemet, válaszoltam az egyes felszólalóknak vagy kritikát fogalmaztam meg, ötletelgettem – persze mindezt csak magamban.

Végül esténként bármelyik asztaltársasághoz is ültem le, valahogy mindig elkapott a kötetlen beszélgetések sodrása, és a napközben felmerülő kérdéseimre, esténként megérkezett a (sokféle) válasz is.

Közösségi tervezés, közösségi cselekvőképesség, közösségi vállalkozás, közösségi tanulás, közösségi bank, közösségi tér, közösségi kert, közösségi élet... a második nap végére arra jutottam, hogy jóformán minden elé be lehet tenni azt a szót, hogy „közösségi”, és mindennek (új) értelmet ad. Ezt persze nem tálnám hatalmas kutatási eredményként, de azért bennem új perspektívákat nyitott a további gondolkodáshoz.

Szerencsére aznap este kiderült, hogy felvettek a szakra. Így pár végzőssel, leendő tanárral, szaktárssal és pálinkával a „közösségi ünneplés” sem maradt el.

A nyári egyetem, a résztvevők, a felszólalók, a helyszín és minden új volt számomra ezen a héten, de nagyon befogadó is. Szuper élmény volt ismerkedni a közeggel és belemenni a szakma körülményeibe, gondjaiba és szépségeibe. Közben persze végig azon gondolkoztam, hogy kívülről szemlélődve milyen könnyű vonzónak látni az itt felszólaló emberek küzdelmeit, melynek súlyát még nem érzem a saját vállamon.